DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 6. OKTOBER 1983 [1]

Lohmann GmbH & Co. KG mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

»Den fælles toldtarif — tarifering af gaze — pos. 30.04 og 55.09 A I«

Sag 289/82

Sammendrag

Fælles toldtarif — positioner — »vat, bind og lignende varer ... i detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse« i pos. 30.04's forstand — begreb

Begrebet »detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse« i pos. 30.04 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at en vare, for at kunne tariferes under denne position, ikke må være større end at det er muligt at sælge den til enhver bruger i detailleddet, herunder private. Følgelig omfatter positionen ikke en vare, der er emballeret på en sådan måde, et den ikke vil kunne sælges til andre end hospitaler og lignende storforbrugere, medmindre den pakkes om.

I sag 289/82

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

LOHMANN GMBH & CO. KG, Neuwied,

1 — Processprog: Tysk.

mod

OBERFINANZDIREKTION FRANKFURT AM MAIN,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af pos. 30.04 i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden P. Pescatore, dommerne O. Due og K. Bahlmann,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen kan sammenfattes således:

I — Sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

Den 14. april 1981 ansøgte firmaet Lohmann GmbH & Co. KG, Neuwied, Oberfinanzdirektion Köln om en bindende tariferingsudtalelse vedrørende en vare, der var betegnet som forbindingsgaze (Verbandsmull), og som var importeret fra Jugoslavien.

Det omhandlede produkt består af bleget, løst vævet stof af 100 % bomuld. Det er 80 cm bredt, sammenfoldet i harmonikafacon, og pakket i enheder, som indeholder fem stykker på hver 40 m. Det er forsynet med etiket og hverken imprægneret eller overtrukket med farmaceutiske præparater. Det anvendes ved behandlingen af syge.

Oberfinanzdirektion Köln videresendte ansøgningen til Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main, som ved bindende tariferingsudtalelse af 19. maj 1981 tariferede det omhandlede produkt under pos. 55.09 A I i den fælles toldtarif (»andre vævede stoffer af bomuld, med indhold af bomuld på 85 vægtprocent og derover, af bredde under 85 cm«).

Varerne i denne position var på tidspunktet for de faktiske omstændigheder pålagt en autonom toldsats på 17 % og en bundet toldsats på 13 %.

Denne afgørelse påklagede firmaet Lohmann den 5. juni 1981 til Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main.

Til støtte for sin klage gjorde sagsøgeren gældende, at det pågældende produkt henhører under kapitel 30 i den fælles toldtarif (»pharmaceutiske produkter«), pos. 30.04 (»vat, bind og lignende varer (f.eks. bandager hæfteplastre, omslag), imprægneret eller overtrukket med farmaceutiske præparater eller i detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse«). Den autonome toldsats for varer i denne position var på tidspunktet for de faktiske omstændigheder 17 % og den bundne toldsats 10,1 %.

Ved beslutning af 10. august 1981 afviste Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main denne klage under henvisning til, at det omtvistede produkt ganske vist for så vidt emballering og etikettering opfyldte kravene til salg i detailleddet, men på grund af størrelsen ikke kunne tænkes bestemt til medicinsk eller kirurgisk anvendelse. Til støtte herfor henviste Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main til Kommissionens forordning nr. 2282/79 af 17. oktober 1979 om tarifering af varer i pos. 55.09 A I i den fælles toldtarif (EFT L 262, s. 23), hvis artikel 1 bestemmer følgende:

»Hygroskopisk bomuldsstof (såkaldt 'gaze'), hverken imprægneret eller overtrukket med farmaceutiske præparater, af længde 100 m og af bredde 0,65 m, sammenfoldet i harmonikafacon, emballeret og etiketteret hver for sig, henhører i den fælles toldtarif under pos.

55.09 Andre vævede stoffer af bomuld:

A. Med indhold af bomuld på 85 vægtprocent og derover:

I. Af bredde under 85 cm.«

Denne afgørelse indbragte firmaet Lohmann herefter for Bundesfinanzhof.

Ved kendelse af 12. oktober 1982 har Bundesfinanzhof, 7. afdeling, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 besluttet at udsætte sagen, indtil Domstolen har truffet en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»a) Skal udtrykket 'detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse' i pos. 30.04 i den fælles toldtarif fortolkes således, at pakningerne ikke må overskride en bestemt størrelse?

b) Hvad er, såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, den maksimale størrelse?«

Bundesfinanzhof's kendelse er registreret på Domstolens justitskontor den 3. november 1982.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg, den 5. januar 1983 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved dennes juridiske konsulent Rolf Wägenbaur og Thomas van Rijn, Kommissionens juridiske tjeneste, og den 20. januar 1983 af sagsøgeren i hovedsagen, firmaet Lohmann ved advokat Dietrich Ehle, Köln.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har dog opfordret sagsøgeren i hovedsagen til at fremlægge to dokumenter, en opfordring sagsøgeren har efterkommet inden for den fastsatte frist. Endvidere har Domstolen anmodet firmaet Lohmann og Kommissionen om under retsmødet at fremsætte deres bemærkninger til en række spørgsmål.

Ved kendelse af 9. marts 1983 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, besluttet at henvise sagen til en anden afdeling.

II — Skriftlige indlæg ved Domstolen

Ifølge *Lohmann GmbH & Co. KG*, sagsøgeren i hovedsagen, må det omtvistede produkt tariferes under pos. 30.04 i den fælles toldtarif, eftersom det er gaze i detailsalgspakninger til medicinsk eller kirurgisk anvendelse.

A — Produktet

a) Det hygroskopiske bomuldsstof (gaze), som importeres fra Jugoslavien, svarer i sin ydre udformning til den tyske norm DIN 61630, som er opstillet af det under det tyske normudvalg nedsatte udvalg for sygehusvæsen og det under samme udvalg nedsatte udvalg for tekniske normer inden for tekstil- og tekstilmaskinindustrien. Under normen DIN 61630 kan gaze leveres enten i form af baner, som er 40 m i længden, og hvor hver pakke indeholder 5 sådanne baner, som er lagt oven på hinanden, eller leveres i ruller, som består af en bane på omkring 240 m.

b) Produktets normale betegnelse i handelen svarer til specifikationen i Pharmacopoea Europaea.

c) Sagsøgeren i hovedsagen sælger produktet uforandret og uden at reemballere eller udstykke det. I Forbundsrepublikken Tyskland sælges 91,6 % af produktet til hospitaler, 4,3 % til apoteker og 4,1 % til førstehjælpsindretninger i fabrikker og til andre større forbrugere. Aftagerne af varen anvender den direkte i deres medicinsk-kirurgiske virksomhed, idet de hver gang skærer et stykke af gazen i den størrelse, som de har brug for.

d) Det fremgår af en sagkyndig udtalelse fra »Bundesvereinigung Verbandsstoffe und medizinische Hilfsmittel e.V.«, at den af sagsøgeren i hovedsagen importerede gaze opfylder betingelserne i pos. 30.04 om, at produktet skal afsættes i detailsalgspakninger til medicinsk eller kirurgisk anvendelse, da produktet uden videre forarbejdning når direkte frem til forbrugeren, hvor det opfylder sit anvendelsesformål.

B — Det første spørgsmål

a) »I detailsalgspakninger« må efter en bogstavelig og grammatikalsk fortolkning af pos. 30.04 i den fælles toldtarif forstås således, at varen ud fra en objektiv betragtning er egnet til salg direkte til den endelige forbruger uden yderligere indpakning. Denne fortolkning støttes af Domstolens dom af 11. februar 1982 (Chem-Tec, sag 278/80, Sml., s. 439) og bekræftes af de Forklarende bemærkninger til Toldsamarbejdsrådets nomenklatur ad pos. 30.04.

Det afgørende er efter Domstolens praksis, om varen i den foreliggende form og uden yderligere indpakning egner sig til salg i detailleddet. Denne betingelser svarer til det af Toldsamarbejdsrådet anvendte kriterium, hvorefter produktet skal være kendetegnet (f.eks. ved etikettering) ved udelukkende at være bestemt til salg direkte til forbruger uden ompakning.

Ved fortolkningen af ordlyden i pos. 30.04 i den fælles toldtarif har spørgsmålet om en eventuel maksimumsstørrelse altså ingen betydning.

b) Begrebet detailsalg kan ikke i det foreliggende tilfælde holdes ude fra spørgsmålet om varens anvendelse til medicinsk eller kirurgisk formål. En formålsbestemt fortolkning må føre til, at spørgsmålet om detailsalget betragtes i forhold til alle potentielle brugere, deres vaner og deres anvendelse af varen.

Da der efterspørges forskellige mængder af henholdsvis private og af sygehuse, er der behov for flere indpakninger af den samme vare afhængig af forbrugergruppen og af den enkelte forbrugers særlige anvendelsesformål.

Det er ikke muligt at fastsætte bestemte maksimumsstørrelser på grundlag af varens forskellige anvendelsesformål.

c) Der findes ikke i den fælles toldtarif holdepunkter for at antage, at en systematisk fortolkning nødvendiggør en indfortolkning af visse maksimumsstørrelser i pos. 30.04's entydige ordlyd. En sådan udvidelse af ordlyden i pos. 30.04 kan ej heller uden udtrykkelig angivelse heraf udledes af forordning nr. 2282/79.

Ifølge forordning nr. 2282/79 — forudsat denne kan anses for lovlig — kan hygroskopisk bomuldsstof (gaze) af en nærmere angiven størrelse (100 m langt og 0,65 m bredt) ikke tariferes under pos. 30.04. Forordningen vedrører varer med en størrelse på 65 m² og adskiller sig dermed væsentligt fra de stykker stof, som er omhandlet i hovedsagen og som udgør 32 m² (40 m × 0,8 m). Forordningen har følgelig kun vejledende værdi, for så vidt som varen ikke længere kan anses for emballeret til detailsalg, når den overstiger en bestemt størrelse eller maksimallængde.

Det bør i den forbindelse understreges, at forskriften i forordning nr. 2282/79 med hensyn til bestemte maksimalstørrelser har skabt retlig usikkerhed. Da forordningen kun negativt fastsætter, hvilke størrelser bomuldsstof der ikke længere kan tariferes under pos. 30.04, er det efter forordningen fortsat et uafklaret spørgsmål, i hvilket omfang varer af en mindre størrelse vil kunne tariferes under denne position. Retssikkerhedsprincippet inden for EØF-retten kræver efter Domstolens praksis, at en vare tariferes under den position, hvis udtrykkeligt opregnede kriterier den opfylder. Der bør derfor ses bort fra supplerende retsakter, som skaber en uklar retsstilling.

Under alle omstændigheder må forordning nr. 2282/79 være ugyldig, fordi Rådets forordning nr. 97/69 af 16. januar 1969 om de nødvendige foranstaltninger for ensartet anvendelse af den fælles toldtarifs nomenklatur (EFT 1969

I, s. 10) giver Kommissionen bemyndigelse til at præcisere positionerne og underpositionerne i den fælles toldtarif, men ikke bemyndigelse til at ændre disses ordlyd; forordning nr. 2282/79 indebærer imidlertid en ulovlig ændring af pos. 30.04's indhold. Ved at foreskrive visse maksimumsstørrelser bestemmer lovgiver, at en vare ikke kan anses for at være bestemt til salg i detailleddet, på trods af at den er egnet dertil. Dette er en udlovlig ændring af positionens indhold. Indtil ikrafttrædelsen af forordning nr. 2282/79 blev tariferingen foretaget efter varens egnethed i praksis til blive solgt i detailleddet.

d) Der findes således ikke i nogen af fortolkningsmetoderne holdepunkter for at forstå den udtrykkelige ordlyd i pos. 30.04 på en sådan måde, at den — som uskrevet supplement til begrebet »detailsalgspakning« — indebærer et krav om, at bestemte maksimumsstørrelser skal iagttages.

C — Det andet spørgsmål

a) Forbindelsen i pos. 30.04 mellem begrebet »detailsalgspakning« og varens »medicinsk[e] anvendelse« indebærer, at der ved fastsættelsen af eventuelle maksimumsstørrelser må tages hensyn til forbrugernes behov og navnlig den omstændighed, at der findes flere forbrugergrupper, som stiller forskellige krav til varens emballage.

Gaze i de små pakker er ikke egnet til anvendelse i hospitaler, som er de største aftagere af gaze til kirurgiske formål, navnlig ikke inden for den operative kirurgi, og det samme gælder pakninger med et udvalg af gaze i forskellige størrelser. Sygehusene har brug for store stykker gaze for selv at kunne skære den størrelse af, som der i det konkrete tilfælde er behov for afhængig at det medicinske, kirurgiske eller operative anvendelsesformål. Det er her kun muligt at foreskrive maksimumsstørrelser ud fra, hvad der er sædvanligt, funktionelt og rentabelt.

b) Det eneste egnede tariferingskriterium fremfor størrelsen er gazens sædvanlige brug, sådan som denne bestemmes af funktionelle hensyn og af rentabilitetshensyn. Denne sædvanlige brug er inden for Forbundsrepublikkens område nu fastsat ved normen DIN 61630.

De maksimumstørrelser, der er fastsat i denne norm, bør ikke overskrides.

Kommissionen har hovedsageligt fremsat de nedenfor angivne bemærkninger.

A — Det første spørgsmål

a) Tariferingen af en vare sker på grundlag af dennes kendetegn og objektive egenskaber i den tilstand, varen befinder sig på importtidspunktet. I det enkelte tilfælde må toldvæsenet ved tariferingen af varen under pos. 30.04 efterprøve, om varen på importtidspunktet besidder de til gaze i denne position fornødne egenskaber med hensyn til emballeringen i en detailsalgspakning og det medicinske eller kirurgiske anvendelsesformål.

b) Begrebet »i detailsalgspakninger« må forstås på den måde, at varen skal være egnet til at blive solgt direkte til forbrugeren uden yderligere indpakning. Om

en vare opfylder disse egenskaber afhænger af dens objektive egenskaber på indførelsestidspunktet, navnlig dens mærkning og størrelse.

Begrebet »detailsalg« omfatter ikke blot salg i detailleddet, men også direkte salg til klinikker og andre hospitalsinstitutioner.

c) Hvad angår varens anvendelsesformål (»til medicinsk eller kirurgisk anvendelse«) bemærker Kommissionen, at forbindingsgaze i pos. 30.04, kan anvendes til andet end medicinske eller kirurgiske formål, navnlig som emballeringsmateriale til forskellige oste, filter til mælk, hjælpematerialer ved varmeisoleing, hjælpematerialer ved bogbinding samt fremstilling af hygiejnebind. Den omstændighed, at gazen kan anvendes til andet end medicinske formål indebærer, at man må tillægge de andre faktorer, såsom mærkning og varens størrelse, så meget større betydning.

d) Om gazens normale størrelse bemærker Kommissionen, at forbindingsgaze i detailhandelen og navnlig i apotekerne sædvanligvis sælges i stykker på højst 90 cm × 100 cm, dvs. 1 m². De ruller, der sælges i handelen fås som hovedregel med en bredde på 1, 2, 3, 5 eller 10 cm og en længde på 3-5, undertiden 10 m. Der findes også kompresser af steril gaze, som er 5 × 5 cm, 10 × 10 cm, etc. Forbindingsgaze af den størrelse (40 m × 0,80 m), som er omtvistet i hovedsagen, kan ifølge Kommissionen købes i detailhandelen.

Denne størrelse gazebind figurerer derimod, i form af »hospitalspakker«, i de varekataloger, som specialiserede firmaer udgiver til brug for hospitalerne. Stykker af denne størrelse kan hospitalerne imidlertid ikke anvende direkte. »Hospitalspakker«, der f.eks. indeholder forbindingsgaze i stykker på mellem 40 cm — 1 m i bredden og 40-1 000 m i længden, skærer hospitalet selv af i den ønskede størrelse, hvorefter det steriliseres og emballeres og er klar til brug.

e) Det afgørende spørgsmål er altså, om importeret forbindingsgaze af en sådan størrelse, at klinikker og andre hospitalsinstitutioner selv må skære det af, sterilisere det og emballere det, vil kunne tariferes under pos. 30.04 i den fælles toldtarif. Efter Kommissionens opfattelse må dette spørgsmål klart besvares benægtende.

Ganske vist må klinikker og andre hospitalsinstitutioner anses for omfattet af begrebet »detailsalg«, forudsat varen tilbydes i en sådan form, at den kan anvendes direkte uden at skulle emballeres på ny. Dette afhænger imidlertid af varens maksimumsstørelse. Anerkendes det, at varen må skæres til i den pågældende klinik eller hospitalsinstitution, afhængig af det foreliggende behov, og herefter emballeres på ny, er muligheden for misbrug åbnet så meget desto mere, som varens endelige anvendelsesformål ikke kan fastslås på det tidspunkt, hvor den overgår til fri omsætning.

f) Bundesfinanzhof's første spørgsmål må derfor besvares bekræftende.

B — Det andet spørgsmål

a) Spørgsmålet vedrørende maksimumsstørrelserne angår i det foreliggende tilfælde vat, bind og lignende varer, som kan anvendes direkte i praksis

af en klinik eller anden hospitalsinstitution, under hensyn til dennes behov, og uden at denne yderligere må skære det til. Der må i den forbindelse tages hensyn til, at klinikker eller andre hospitalsinstitutioner ikke nødvendigvis har de samme behov som detailhandelen, f.eks. apotekerne.

b) Kommissionen mener ikke, at det er nødvendigt, at Domstolen fastsætter bestemte maksimumsstørrelser, men finder det tilstrækkeligt, at Domstolen med henblik på at bistå Bundesfinanzhof i dens afgørelse, fastslår, at forbindingsgaze i stykker på 40 m × 80 cm ikke kan anvendes direkte.

C — Svar på de forelagte spørgsmål

Sammenfattende foreslår Kommissionen de af Bundesfinanzhof forelagte spørgsmål besvaret på følgende måde:

Begrebet »detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse« i pos. 30.04 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at det afgørende for, om en vare falder ind under begrebet, er, at varen respekterer de maksimumsstørrelser, der direkte opfylder forbrugernes, herunder hospitalernes behov. Dette er ikke tilfældet med en vare, der betegnes som forbindingsgaze og som importeres i stykker på 40 m × 80 cm.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 5. maj 1983 har firmaet Lohmann GmbH & Co. KG, sagsøgeren i hovedsagen, ved advokat Ehle, og Kommissionen ved Wägenbaur, afgivet mundtlige indlæg og besvaret de af Domstolen stillede spørgsmål.

Sagsøgeren i hovedsagen har navnlig tillagt det betydning, at den omtvistede vare er pakket i overensstemmelse med normen DIN 61630, anført grundene til, at brugerens ændring af størrelsen ikke kan medføre, at den bør tariferes under andre positioner end pos. 30.04, fremlagt oplysninger om hospitalernes forbrug af den i sagen omhandlede vare og angivet grundene til, at en eventuel omgåelse af den korrekte tarifering er udelukket.

Kommissionen har navnlig redegjort for forordning nr. 2282/79's forhistorie og betydning, og forklaret, hvorfor den mener, det er udelukket af tarifere den pågældende vare under pos. 30.04.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. juli 1983.

Præmisser

1 Ved kendelse af 12. oktober 1982, indgået til Domstolen den 3. november s.å., har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af pos. 30.04 i den fælles toldtarif.

2 Det fremgår af sagen, at Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main den 19. maj 1981 efter anmodning fra sagsøgeren afgav en bindende tariferingsudtalelse vedrørende et produkt, der var betegnet som »forbindingsgaze«. Sagsøgeren havde beskrevet gazen på følgende måde:

»Bleget, løst vævet lærred af 100 % bomuld. Det importeres i metermål (på 200 m dvs. 5 stykker på hver 40 m) fra Jugoslavien og anvendes til 'behandling af syge'. Stoffet er 80 cm bredt, sammenfoldet i harmonikafacon, og pakket i enheder, som indeholder fem stykker på hver 40 m. Det er forsynet med etiket og hverken imprægneret eller overtrukket med farmaceutiske præparater«.

3 Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main tariferede gazen under pos. 55.09 A I i den fælles toldtarif, som har følgende ordlyd:

»Andre vævede stoffer af bomuld:

A. Med indhold af bomuld på 85 % vægtprocent og derover:

I. Af bredde under 85 cm . . . «.

4 Denne tariferingsafgørelse påklagede sagsøgeren til Oberfinanzdirektion under henvisning til, at varen var i en detailsalgspakning til medicinisk eller kirurgisk anvendelse og følgelig henhørte under pos. 30.04.

5 Oberfinanzdirektion afviste imidlertid klagen med den begrundelse, at gazen ganske vist i henseende til emballering og etikettering opfyldte betingelserne til en »detailsalgspakning«, men at den, på grund af sin for detailhandelen usædvanlige størrelse på 40 m i længden og 80 cm i bredden ikke kunne anses for en detailsalgspakning til medicinisk eller kirurgisk anvendelse. Til støtte for sin afgørelse henviste Oberfinanzdirektion til Kommissionens forordning nr. 2282/79 af 17. oktober 1979 om tarifering af varer i pos. 55.09 A I i den fælles toldtarif (EFT L 262, s. 23).

6 Det sagsøgende firma indbragte denne afgørelse for Bundesfinanzhof, hvorved det gjorde gældende, at den i sagen omhandlede gaze næsten

udelukkende sælges til hospitaler i sin oprindelige emballage fra Jugoslavien, hvor gazen fremstilles, og følgelig må anses for at være i detailsalgspakninger til medicinsk eller kirurgisk anvendelse, således som dette begreb forstås i pos. 30.04. Efter sagsøgerens opfattelse fremgår det af TSR-nomenklaturens forklarende bemærkninger til pos. 30.04, at et direkte salg til hospitaler er et detailsalg.

7 Vedrørende forordning nr. 2282/79 har sagsøgeren anført, dels at den ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, dels at den er ugyldig. Den vedrører nemlig udtrykkeligt kun stof, som er 100 m langt og 65 cm bredt, hvorfor den ikke, hverken direkte eller analogt, kan anvendes på den foreliggende gaze. Til støtte for, at forordningen er ugyldig har sagsøgeren gjort gældende, at den går ud over rammerne for den beføjelse, som Rådet tillagde Kommissionen ved forordning nr. 97/69 af 16. januar 1969 om de nødvendige foranstaltninger for ensartet anvendelse af den fælles toldtarifs nomenklatur (EFT L 14, s. 1), idet forordning nr. 2282/79 ikke blot indeholder en fortolkning af den pågældende position i den fælles toldtarif, men også ændrer denne.

8 Efter Bundesfinanzhof's opfattelse er der ikke tvivl om, at havde forordning nr. 2282/79 ikke eksisteret, ville den foreliggende vare henhøre under pos. 30.04, netop fordi den er emballeret i en detailsalgspakning. Ifølge Bundesfinanzhof fremgår det ej heller af denne positions ordlyd, at varens størrelse skulle spille nogen rolle for dens tarifering. Da Kommissionen imidlertid har tillagt denne faktor betydning ved formuleringen af forordning nr. 2282/79, finder Bundesfinanzhof, at der er tvivl om, hvorledes positionen skal fortolkes. Bundesfinanzhof har derfor set sig forpligtet til i medfør af traktatens artikel 177, stk. 1 og 3, at forelægge Domstolen de spørgsmål, hvorom der er opstået tvivl i hovedsagen på grund af forordning nr. 2282/79. For det tilfælde at forordningen, på trods af den kun omfatter varer af en bestemt størrelse, alligevel skulle finde anvendelse på varer af en anden størrelse, nærer Bundesfinanzhof tvivl om, hvorvidt Kommissionen med udstedelsen af denne forordning har handlet inden for rammerne af den bemyndigelse, der blev tillagt den ved forordning nr. 97/69.

9 Med henblik på en afklaring af disse tvivlsspørgsmål har Bundesfinanzhof følgelig forelagt Domstolen følgende to spørgsmål:

»1. Skal udtrykket 'detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse' i pos. 30.04 i den fælles toldtarif fortolkes således, at pakningerne ikke må overskride en bestemt størrelse?

2. Hvad er, såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, den maksimale størrelse?«

Vedrørende fortolkningen af pos. 30.04

10 Pos. 30.04 i den fælles toldtarif har følgende ordlyd:

»Vat, bind, og lignende varer (f.eks. bandager, hæfteplastre, omslag), imprægneret eller overtrukket med pharmaceutiske præparater eller i detailsalgspakninger, til medicinisk eller kirurgisk anvendelse . . .«

11 Toldsamarbejdsrådet har udstedt en forklarende bemærkning til pos. 30.04, hvori det bl.a. hedder:

»Under nærværende position hører også vat og gaze til forbindinger (sædvanligvis af absorberende bomuld) og bandager m.v., som ikke er imprægneret eller overtrukket med pharmaceutiske præparater, såfremt de kendetegner sig (f.eks. ved etikettering eller speciel sammenfoldning) som udelukkende bestemt til salg direkte uden ompakning til forbrugere (private personer, hospitaler etc.) til medicinisk eller kirurgisk anvendelse.«

12 Det er ubestridt, at den omhandlede vare på grund af sin etikettering, sammenfoldning og emballage er indpakket med henblik på medicinsk eller kirurgisk anvendelse.

13 Kommissionen har under sagen ved Domstolen gjort gældende, at den omhandlede vare også kan anvendes til andre formål, såsom emballeringsmateriale til visse oste, som filter til mælk, hjælpemateriale ved varmeisolering eller ved bogbinding samt anvendes til fremstilling af hygiejnebind. På grund af den specielle måde, hvorpå varen er pakket, og som Bundesfinanzhof har beskrevet i forelægelseskendelsen synes den imidlertid ikke at kunne anvendes til de nævnte formål. De af Kommissionen herom anførte bemærkninger må derfor anses for at være uden betydning for de forelagte spørgsmål.

14 Da der følgelig ikke er tvivl om, at varen rent faktisk er bestemt til medicinisk eller kirurgisk anvendelse, er problemet herefter, om en vare af den beskrevne art kan betragtes som værende i »detailsalgspakninger«.

15 Herom præciseres det i ovennævnte forklarende bemærkning, at varen skal være emballeret på en sådan måde, at den fremtræder som værende »udelukkende bestemt til salg direkte uden ompakning til forbrugere (private personer, hospitaler etc.)«.

16 Dette udsagn i den forklarende bemærkning er baseret på en vid fortolkning af ordet »detailsalgspakning«, idet der herved ikke blot sigtes til købere, som er de typiske kunder i detailhandelen, men også til brugere, som anvender gazen i store mængder, sådan som det er tilfældet med hospitaler. Udvides begrebet »detailsalgspakning« imidlertid til også at gælde for varer, som ganske vist er egnet til anvendelse i hospitaler eller lignende institutioner, men som ikke er pakket på en sådan måde, at de samtidig vil kunne afsættes i detailhandelen til private, overskrides rammerne for pos. 30.04.

17 Følgelig kan gaze, som er bestemt til medicinisk eller kirurgisk anvendelse, ikke tariferes under pos. 30.04, når den er pakket på en sådan måde, at den kun kan benyttes af brugere, som anvender den i store mængder, såsom hospitaler, men ikke kan sælges i denne form til private.

Vedrørende Kommissionens forordning nr. 2282/79

18 Kommissionens forordning nr. 2282/79, som er omtvistet ved Bundesfinanzhof, såvel i henseende til dens anvendelse som til dens gyldighed, indeholder følgende bestemmelse:

»Artikel 1

Hygroskopisk bomuldsstof (såkaldt 'gaze'), hverken imprægneret eller overtrukket med pharmaceutiske præparater, af længde 100 m og af bredde 0,65 m, sammenfoldet i harmonikafacon, emballeret og etiketteret hver for sig, henhører i den fælles toldtarif under pos.

55.09 Andre vævede stoffer af bomuld:

A. Med indhold af bomuld på 85 vægtprocent og derover:

I. Af bredde under 85 cm.«

19 I denne forordning, som er udstedt i medfør af Rådets forordning nr. 97/69, hedder i den første betragtning: »med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarifs nomenklatur bør der vedtages betemmelser vedrørende tariferingen af hygroskopisk bomuldsstof (såkaldt 'gaze'), hverken imprægneret eller overtrukket med pharmaceutiske præparater, at længde 100 m og bredde 0,65 m, sammenfoldet i harmonikafacon, emballeret og etiketteret hver for sig«. Herefter gentages ordlyden i pos. 30.04, og det anføres videre i betragtningerne: »De pågældende varer kan på grund af deres dimensioner ikke, selv om de er emballeret og etiketteret hver for sig, ved udførslen anses for at være i detailsalgspakninger til medicinisk eller kirurgisk anvendelse«. Da de således ikke kan tariferes under pos. 30.04, skal de, hedder det i forordningen: »efter deres art og størrelse tariferes i pos. 55.09 A I«.

20 Som svar på Domstolens spørgsmål om Kommissionens begrundelse for at udstede denne forordning, har Kommissionen oplyst, at den er vedtaget på forslag af den franske delegation i det Nomenklaturudvalg for den fælles toldtarif, som blev oprettet ved forordning nr. 97/69, og at de i forordning nr. 2282/79 angivne størrelser er den normale størrelse for den gaze, der anvendes i de franske hospitaler.

21 Den i forordning nr. 2282/79 anvendte lovgivningsteknik kan utvivlsomt omtvistes, eftersom forordningen foreskriver, at gazen skal have den størrelse, hvori gaze til kirurgisk brug normalt anvendes inden for en af medlemsstaterne, og dermed har skabt usikkerhed i retstilstanden i alle de øvrige medlemsstater, således som den foreliggende sag er et udtryk for. Ikke desto mindre stemmer denne forordning, som det fremgår af Kommissionens forklaring under sagen, principielt overens med den ovenfor anførte fortolkning, for så vidt som man ved hjælp af kriteriet »detailsalgspakninger« undtager de stoffer fra pos. 30.04, der er emballeret på en sådan måde, at de kun kan anvendes af hospitaler eller andre storforbrugere.

22 Forordning nr. 2282/79 udgør dermed et nyttigt holdepunkt for fortolkningen af pos. 30.04, som må forstås på den måde, at den ikke — uden at det er nødvendigt eller ønskeligt at fastsætte den præcise størrelse for de stoffer, der henhører under positionen — omfatter stoffer af en sådan størrelse eller pakket på en sådan måde, at de kan afsættes i detailhandelen til private.

23 På grundlag af det anførte må det første spørgsmål besvares på den måde, at pos. 30.04 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at begrebet »detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse« kun omfatter varer, der ikke er større, end at det er muligt at sælge dem til enhver forbruger i detailleddet, herunder til private. Følgelig omfatter positionen ikke en vare, der er emballeret på en sådan måde, at den ikke vil kunne sælges til andre end hospitaler og lignende storforbrugere, medmindre den pakkes om.

24 Denne besvarelse af det første spørgsmål gør det overflødigt også at besvare Bundesfinanzhof's andet spørgsmål.

Vedrørende sagens omkostninger

25 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg ved Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til parterne i hovedsagen udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 12. oktober 1982, for ret:

Position 30.04 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at begrebet »detailsalgspakninger, til medicinsk eller kirurgisk anvendelse« omfatter kun varer, der ikke er større, end at det er muligt at sælge dem til enhver forbruger i detailleddet, herunder til private. Følgelig omfatter positionen ikke en vare, der er emballeret på en sådan måde, at den ikke vil kunne sælges til andre end hospitaler og lignende storforbrugere, medmindre den pakkes om.

Pescatore Due Bahlmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. oktober 1983.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl
Ekspeditionssekretær

P. Pescatore
Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. F. MANCINI FREMSAT DEN 14. JULI 1983 [1]

Høje Domstol.

1. De præjudicielle spørgsmål, der er forelagt Domstolen i denne sag, vedrører tariferingen af en vare, der er betegnet som »forbindingsgaze«. For at kunne afgøre en sag mellem Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main og firmaet Lohmann, Neuwies, har Bundesfinanzhof anmodet Domstolen om at præcisere rækkevidden af pos. 30.04 i den fælles toldtarif (herefter benævnt: FTT) blandt andet med henblik på den rette forståelse af Kommissionens forordning nr. 2282 af 17. oktober 1979.

Lohmann har fra Jugoslavien importeret et produkt, som består af bleget, løst vævet stof af 100 % bomuld, som er

1 — Oversat fra italiensk.